

	<h2 style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα: Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἔκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 03 Πέμπτη 15η Φεβρουαρίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Κυριακὴ τῆς Χανααίας

Εὐαγγέλιο (Ματθ. ιε' 21-28)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χανααία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληλυθούσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Μεταφραση

Ἐκείνον τὸν καιρό, ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς βγήκε ἀπὸ ἐκεῖ, ἀναχώρησε γιὰ τὰ μέρη τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος. Καὶ νὰ μία γυναῖκα Χανααία βγήκε ἀπὸ τὴν περιοχὴ ἐκείνη καὶ τοῦ φώναζε δυνατὰ λέγοντας: «Ἐλέησέ με, Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ. Ἡ κόρη μου

δαιμονίζεται και βασανίζεται φρικτά». Ἄλλ' αὐτὸς δὲν τῆς ἀποκρίθηκε οὔτε λέξη. Τότε πλησίασαν οἱ μαθητές του καὶ τὸν παρακαλοῦσαν λέγοντας: «Κάνε τὸ αἶτημά της γιὰ νὰ φύγη, διότι μᾶς ἀκολοθεῖ φωνάζοντας». Ἄλλ' αὐτὸς ἀποκρίθηκε: «Δὲν στάλθηκα, παρὰ στὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἔθνους». Αὐτὴ δὲ ἦλθε καὶ τὸν προσεκύνησε λέγοντας: «Κύριε, βοήθησέ με». Ἄλλ' αὐτὸς ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε: «Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ πάρω τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν καὶ νὰ τὸ ρίξω στὰ σκυλάκια» Αὐτὴ δὲ εἶπε: «Ναί, Κύριε. Ἀλλὰ καὶ τὰ σκυλάκια τρῶνε ἀπὸ τὰ ψίχουλα, πὺν πέφτουν ἀπὸ τὸ τραπέζι τῶν κυρίων τους». Τότε ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε: «Ὡ γυναικα, μεγάλη εἶναι ἡ πίστη σου· ἄς γίνῃ ὅπως θέλεις». Καὶ ἐθεραπεύθηκε ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

Ἀπόστολος

(Β' Κοριν. στ' 16-18, ζ' 1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἐσεῖς εἶσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ, ὅπως εἶπε ὁ Θεός, θὰ κατοικήσω μέσα τους καὶ θὰ περιπατήσω μεταξὺ τους καὶ θὰ εἶμαι Θεὸς τους καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι λαὸς μου. Διὰ τοῦτο φύγετε ἀπὸ μέσα ἀπ' αὐτοὺς καὶ χωρισθῆτε, λέγει ὁ Κύριος, μὴ ἐγγίζετε ἀκάθαρτον καὶ ἐγὼ θὰ σὰς δεχθῶ, καὶ θὰ εἶμαι Πατέρας σας καὶ σεῖς θὰ εἶσθε υἱοὶ μου καὶ θυγατέρες μου, λέγει Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔχομεν αὐτάς τὰς ὑποσχέσεις, ἀγαπητοί, ἄς καθαρίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν

σαρκὸς καὶ πνεύματος, τελειοποιούμενοι εἰς τὴν ἁγιοσύνην με φόβον Θεοῦ.

Παρινέσεις Ἁγίων

Ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ εἶναι ἡ ἐπιθυμία

Ἐνῶ ὁ Ἰούδας εἶχε τὴ δύναμη νὰ ἀλλάξει συμπεριφορά, δὲν θέλησε, ἐπομένως ὅλα ὅσα ἀκολούθησαν ὀφείλονταν στὴν ὀκνηρία του.

Ἰεροῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ δὲν εἶναι ἡ σάρκα, ἀλλὰ ὁ νοῦς καὶ ἡ πονηρὴ ἐπιθυμία

Ὁ Ἀπ. Παῦλος ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ἁμαρτήματα δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴ σάρκα, ὅπως ἰσχυρίζονται μερικοὶ ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ σκέψη τῆς πονηρῆς ἐπιθυμίας, καὶ ὅτι ἐκεῖ βρίσκεται ἡ πηγὴ τῶν κακῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ νοῦς ἔγινε ἀνίκανος νὰ διακρίνει τὸ ὀρθό, γι' αὐτὸ ὅλα παρασύρθηκαν καὶ ἀνατράπηκαν, ἐφ' ὅσον ὁ ἡνίοχος (ὁ νοῦς) διαστράφηκε.

Ἀπὸ ἐκεῖ λοιπὸν πηγάζει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία, ἀπὸ τὴν καρδιά.

Ἰεροῦ Χρυσοστόμου.

Δὲν εἶναι φυσικὸ τὸ κακὸ, ἀλλὰ ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν διάθεση καὶ τὴν προαίρεση

Τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ δὲν εἶναι φυσικά, ἀλλὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ἀποκλειστικῶς τῆς προσωπικῆς γνώμης καὶ τῆς ἐλεύθερης προαιρέσεως τοῦ καθενός. Τὸ κακὸ δὲν βρίσκεται στὴ φύση, ἀλλὰ στὴ θέληση καὶ στὴν προαίρεση. Τίποτε δὲν εἶναι ἀπὸ τὴ φύση τοῦ κακοῦ.

Ἰεροῦ Χρυσοστόμου.

Ἔργο τῆς μητέρας ἡ ἀγωγή τῶν παιδιῶν καὶ ἰδίως τῶν κοριτσιῶν

Ἄς μὴν νομίζουν λοιπὸν οἱ γυναῖκες, ὅτι εἶναι ξένη πρὸς τὰ καθήκοντά τους ἡ ἐπιμέλεια καὶ τῶν κοριτσιῶν καὶ τῶν ἀγοριῶν... Ὡστε πρέπει νὰ φροντίζουμε καὶ οἱ δύο γιὰ τὰ παιδιά,

ιδιαίτερα ὅμως οἱ γυναῖκες, πού παραμένουν περισσότερο στό σπίτι. Γιατί τούς ἄνδρες τούς περισποῦν πολλές φορές καί τά ταξίδια καί οἱ κοινωνικές μέριμνες καί οἱ πολιτικές ὑποθέσεις. Ἐνῶ ἡ γυναίκα, ἀπαλλαγμένη ἀπό κάθε τέτοια φροντίδα, μπορεῖ εὐκολότερα νά ἐπιμελεῖται τά παιδιά, ἐφόσον διαθέτει πολύ χρόνο ἀναπαύσεως.

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ μητέρα νά ὑποβοηθεῖ τὸ ἔργο τοῦ πατέρα τοῦ συζύγου της

(Ὅταν διηγεῖται ὁ πατέρας), ἄς κάθεται κοντά καί ἡ μητέρα, ἐφόσον μέ τίς διηγήσεις αὐτές διαπλάσσεται ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, γιά νά βοηθεῖ καί αὐτὴ καί νά ἐπαινεῖ αὐτά πού διηγεῖται ὁ πατέρας.

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Δρώμενα

Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν

Τὴν Δευτέρα 30 Ἰανουαρίου π.έ., ἡμέρα μνήμης τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Καθηδρικὸς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὴν Θεσσαλονίκη. Μὲ κατάνυξη τελέστηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου. Στὸν λόγο του ὁ ποιμενάρχης μας ἀναφέρθηκε στὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν τονίζοντας ὅτι εἶναι πρόσωπα πρότυπα τῆς παιδείας, τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν καὶ κυρίως πρότυπα τῆς σώζουσας Θεολογίας. Οἱ διοικοῦντες τὸ ἑλληνικὸ κράτος βρίσκονται σὲ σύγχυση καὶ δυστυχῶς ἀντὶ νά ἐνισχύουν τὰ πρότυπα αὐτῶν τῶν Ἁγίων Προσώπων, πὺν πρόσφεραν στὸ ἔθνος μας καὶ στὴν Ἐκκλησία, μᾶς μιᾶνε γιὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα προσώπων πὺν ἔχουν παραιτηθεῖ οἰκειοθελῶς ἀπὸ τὸ δικαίωμα νά προσφέρουν ζωὴ ἀκόμα καὶ σε βιολογικὸ ἐπίπεδο.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς στὴν Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο ὅπου προΐστατο ὁ ποιμενάρχης μας, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος,

συμπαραστατούμενος υπό του Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τοῦ πρωτοσύγκελου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας π. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδη, τοῦ πρεσβυτέρου π. Ματθαίου Μαβίδη καὶ τοῦ διακόνου π. Ἀγαπίου Λαζαρίδη. Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία τὸν θεῖον λόγο ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐστιάζοντας στὴν Ἁγία ζωὴ τους, πὸ μὲ τὴν θυσία τους καὶ τὴν προσφορὰ τους στήριξαν τὴν Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ τόνισε πὼς ἡ ἑορτὴ τους εἶναι ἑορτὴ ἐνότητας, ἡ ὁποία καθιερώθηκε τὸν 11ο αἰῶνα καὶ διατηρεῖται μέχρι καὶ σήμερα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε μὲ μεγαλοπρέπεια ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν πρὸς ἁγιασμό τῆς πόλεώς μας. Νέοι καὶ παιδιά τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων ντυμένοι μὲ παραδοσιακὲς στολές, ἡ φιλαρμονικὴ μὲ πάντα τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καθὼς καὶ πλῆθος κόσμου συνόδευσαν τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν κατὰ τὴν διάρκειά τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς.

Τέλος, παρετέθη τράπεζα στὸν ἱερὸ κλῆρο καὶ στοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν φιλόπρωχο ἀδελφότητα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν «Παναγία Γοργοεπήκοος».

Το αποτέλεσμα και ή προσδοκία

Πολλές φορές στην ζωή μας τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν προσδοκία. Ἡ προσδοκία κρύβει μέσα της τις προθέσεις και θὰ ἦταν λογικὸ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ταυτίζεται μὲ τὴν προσδοκία. Στὴν πραγματικότητα ὅμως στις σχέσεις τῶν ἀνθρώπων δὲν συμβαίνει αὐτό. Ἄν ἡ σχέση εἶναι λειτουργική μεταξύ δύο ἀνθρώπων τότε και μόνον τότε τὸ ἀποτέλεσμα ταυτίζεται μὲ τὴν προσδοκία. Τὶς περισσότερες φορές ὅμως ἄλλο σκέφτεται ἢ προσπαθεῖ κάποιος νὰ πεῖ και ἄλλο εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα, συνήθως ἀντίθετο μὲ τὴν προσδοκία. Ὅπως ὅταν ὁ

γονέας επανειλημμένα συμβουλεύει τὸ παιδί του, ὡστόσο ἐκεῖνο ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνει τὰ ἴδια λάθη.

Ποιὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ αἰτία ποὺ τελικὰ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν προσδοκία; Εἶναι ὁ τρόπος ποὺ σχετίζεται κάποιος μὲ τὸν ἄλλο, δηλαδή ὁ τρόπος ποὺ τοῦ ἐπικοινωνεῖ τοῦ ἐκφράζει τὴν προσδοκία του, τὸ ἐπιθυμητὸ ἀποτέλεσμα. Ὑπάρχει σχέση ἐπικοινωνίας μεταξύ προσδοκίας καὶ ἀποτελέσματος καὶ ἡ σχέση αὐτὴ ἔχει μία ἐσωτερικὴ λειτουργία, μία λεπτὴ καὶ εὐαίσθητη σύνθεση, ἡ ὁποία δὲν εἶναι διακριτὴ καὶ γιὰ αὐτὸ τὸν λόγο ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀνθρώπινες διαφωνίες καὶ ἀντιπαραθέσεις. Πιο συγκεκριμένα, ἡ ἐπικοινωνία ἐκφράζεται σὲ δύο διαφορετικὰ ἐπίπεδα. Τὸ πρῶτο ἐπίπεδο εἶναι τὸ λογικὸ, ὅπου συνειδητὰ διατυπώνεται ἡ πληροφορία, καὶ τὸ δεύτερο ἐπίπεδο εἶναι τὸ συναισθηματικὸ, ὅπου ἀσυνείδητα ἐκφράζεται τὸ συναισθημα ἐπάνω στὴν πληροφορία. Δηλαδή τὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο ἐπίπεδο συνδέονται μαζί σὰν μία πλεξούδα ποὺ δὲν μπορεῖ εὐκόλα κάποιος νὰ διακρίνει τὴν διαφορά.

Ἐνας ἀγχωμένος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ περιγράψει τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ ὁ τρόπος ποὺ περιγράφει τὴν ἀλήθεια οὐσιαστικὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μεταφέρει τὸ ἄγχος του στὸν ἄλλο καὶ τελικὰ νὰ μὴν μεταδίδεται σωστὰ τὸ μήνυμα. Ἐπὶ παραδείγματι ἕνα πατέρα, ὅταν ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς, λέει στὸ παιδί του ἡλικίας 17 ἐτῶν: «γιατὶ δὲν ξύπνησες καὶ δὲν ἦρθες στὴν ἐκκλησία;». Ὁ πατέρας ἔχει ταυτόχρονα ἄγχος, καὶ δικαιολογημένα, καὶ αὐτὸ τὸ ἄγχος μεταφράζεται μὲ φωνές. Ἡ συνέπεια εἶναι ὅτι μεταφέρεται λάθος μήνυμα στὸ παιδί. Ὁ πατέρας ἔχει τὶς καλύτερες προσδοκίες γιὰ τὸ παιδί του, καὶ αὐτὲς εἶναι ὅτι θέλει νὰ πηγαίνει τὸ παιδί του στὴν ἐκκλησία, ἔτσι ὥστε νὰ λαμβάνει τὸν πνευματικὸ πλοῦτο τῆς Θεῆς Ευχαριστίας, θέλει τὸ παιδί του νὰ βλέπει τὴν προσωπικὴ του ζωὴ μέσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, τὴν ἄσκηση καὶ τὴν προσευχὴ, ἔτσι ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζει ἀπὸ μόνο του τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς, παρόλα τὰ ὅμως ἀποτυγχάνει νὰ περάσει τὶς πραγματικὲς τὸν προσδοκίες στὸ παιδί.

Ὁ λόγος πού ἀγχώθηκε ὁ πατέρας εἶναι διότι ἐστίασε σέ ἓνα ἀρνητικό σημεῖο τοῦ παιδιοῦ του. Μέσα του λέει «τὸ παιδί μου δὲν ἦρθε στὴν ἐκκλησία» καὶ θεώρησε καλὸ νὰ τὸ συμβουλέψει. Αὐτὸ πού δὲν ἀντιλαμβάνεται ὁ ἴδιος εἶναι ὅτι μεταφέρει «μὲ τὶς καλὲς συμβουλές» καὶ τὸ ἄγχος του. Αὐτὸ ἔχει ὡς συνέπεια νὰ καταλάβει τὸ παιδί τὸ ἄγχος τοῦ πατέρα καὶ, ἐὰν τὸ ἄγχος τοῦ πατέρα συνοδεύεται μὲ ἀπαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, τότε αὐξάνεται καὶ ἡ ἀπόσταση τῆς σχέσης τοῦ πατέρα μὲ τὸ παιδί καὶ τελικὰ τὸ πραγματικὸ ἀποτέλεσμα εἶναι διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν προσδοκία τοῦ πατέρα.

Τὸ μυστικὸ τῆς προσέγγισης ἔτσι ὥστε νὰ ταυτίζεται ἢ προσδοκία μὲ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη κυρίως ἐκφράζεται ὅταν μεταφέρεται προσδοκία καὶ ιδίως ὅταν αὐτὴ διατυπώνεται στοχευμένα καὶ λειτουργικά, ὅπως ὅταν ὁ πατέρας τοῦ παραδείγματος λέει τὴν προσδοκία του ὅπως τὴν περιγράψαμε παραπάνω, δηλαδή ὅτι θέλει νὰ πηγαίνει τὸ παιδί του στὴν ἐκκλησία, ἔτσι ὥστε νὰ λαμβάνει τὸν πνευματικὸ πλοῦτο τῆς Θείας Ευχαριστίας, θέλει τὸ παιδί του νὰ βλέπει τὴν προσωπική του ζωὴ μέσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, τὴν ἄσκηση καὶ τὴν προσευχὴ, ἔτσι ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζει ἀπὸ μόνο του τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Αὐτὸ ἔχει τεράστια δύναμη, διότι τὸ καλὸ τῆς προσδοκίας τοῦ γονέα, ὅταν διατυπώνεται εὔστοχα, τότε μόνο καλὸ παράγει καὶ αὐτὸ εἶναι πού ἀλλάζει τὸ παιδί. Γιὰ νὰ καταλάβει τὸ παιδί τὶς προθέσεις τοῦ γονέα, θὰ πρέπει ὁ γονέας νὰ ἐστιάζει στὶς προθέσεις του, νὰ τὶς διατυπώνει μὲ ἀγάπη, μὲ μέτρο καὶ ρεαλιστικά. Τὸ τι θὰ κάνει τὸ παιδί καὶ πότε θὰ ἀλλάξει εἶναι θέμα χρόνου. Αὐτὸ εἶναι τέχνη ζωῆς, ἢ ὁποία μπορεῖ νὰ κατακτηθεῖ καὶ νὰ μεταδοθεῖ ἀπὸ τὴν μία γενεὰ στὴν ἄλλη. Αὐτὴ ἡ τέχνη οὐσιαστικὰ εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ, ἢ ὁποία ἀπαιτεῖ βίωμα ἀπὸ τὸν γονέα.

Τὸ βίωμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς εἶναι ὁ φορέας ἐκεῖνος πού προβάλλει τὴν γνήσια ἀγάπη σὲ κάθε δύσκολη συνθήκη καὶ δὲν χρειάζεται κάποιος ἕναν εἰδικὸ γιὰ νὰ τὴν ἐκφράσει. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ ψηλαφεῖ τὴν κάθε γωνία τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, φωτίζει τὸ κάθε σκοτεινὸ ὑπόγειο τῆς ψυχῆς καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ

ἀσφαλὲς λιμάνι. Μόνο μὲ τὸ βίωμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς μπορεῖ κάποιος νὰ διακρίνει τὴν λεπτὴ σύνθεση καὶ διαφορὰ μεταξὺ προσδοκίας καὶ ἀποτελέσματος. Ὅσο κανεῖς κατανοεῖ αὐτὴ τὴν σύνθεση καὶ διαφορὰ, ἄλλο τόσο ἀντιλαμβάνεται πόσο σημαντικὴ καὶ ἐπίκαιρη εἶναι σήμερα ἢ ἐν Χριστῷ ζωῆ. Ὅσο κάποιος ἐκθέτει στοχευμένα τὶς καλὲς του προθέσεις μὲ τὸ βίωμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἄλλο τόσο θὰ ἔχει καὶ ἐπιθυμητὰ ἀποτελέσματα σὲ οἰκογενειακὸ, κοινωνικὸ καὶ πνευματικὸ ἐπίπεδο.

† ὁ Θεσσαλονίκης Γρηγόριος

Ἀνακοινώσεις

1. Μαθήματα Παραδοσιακῶν Χορῶν

Στὴν ἐνορία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀναλήψεως στὸν Εὐόσμο πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ Τμήμα Ἐκμάθησης Παραδοσιακῶν χορῶν. Ἡ διδασκαλία τῶν χορῶν θὰ γίνετα ἀπὸ τὴν Χρυσοβαλάντου Ἀβραμίδου, καθηγήτρια Φυσικῆς Ἀγωγῆς, κάθε **δεύτερη Κυριακὴ** στὶς **18:00**.

Γιὰ Δηλώσεις Συμμετοχῆς στέλνετε τὰ στοιχεῖα σας (ὄνομα, ἐπώνυμο, ἀριθμὸ τηλεφώνου, email) μὲ θέμα **ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ**

στὸ email: imthesgrafeio@gmail.com

Ἐναρξὴ μαθημάτων: Κυριακὴ 18 Φεβρουαρίου 2024 στὶς 18:00

2. Ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὴν 18η τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου θὰ πραγματοποιηθοῦν ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ σωματείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης. Σὲ περίπτωσι μὴ ἀπαρτίας τῶν μελῶν οἱ ἐκλογὲς θὰ πραγματοποιηθοῦν τὴν 25ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου στὸν χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Καλοῦνται τὰ ἐγγεγραμμένα μέλη νὰ προσέλθουν γιὰ νὰ ψηφίσουν.

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com
Ἵπεύθυνος Ἔκδοσης:
† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

